

ਤਿੰਨ ਕ੍ਰੋਸ

ਕਲਵਰੀ ਦੇ ਪਹਾੜ ਤੇ ਤਿੰਨ ਕ੍ਰੋਸ ਦਿੱਸ ਰਹੇ ਹਨ,
ਦੁੱਖ ਉਠਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ।
ਦੋ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਭੋਗਿਆ ਹੈ,
ਪਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਹੈ !

ਲੇਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਹਨ,
ਗਤਸਮਨੀ ਦੇ ਬਾਗ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰ ਗਏ ਹਨ ।
ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਹੌਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਰੋਇਆ,
ਇਹ ਤੇ ਪਿਆਰ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੋਇਆ ।

ਵਿੱਚਕਾਰ ਦੀ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਟੰਗ ਰਹੇ ਹਨ,
ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਦੁੱਖ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ,
ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਇਹ ਕੌੜਾ ਘੁੱਟ ਉਹ ਨੇ ਪੀ ਲਿਆ,
ਇਹ ਅਨੋਖਾ ਪਿਆਰ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਰ ਗਿਆ ।

“ਜੇ ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ,” ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਖੌਲ ਉਡਾਇਆ
“ਇਸ ਸ੍ਰਾਪਿਤ ਕ੍ਰੋਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਆ,”
ਇਸ ਛੇੜ ਵੱਲ ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਲਾਇਆ,
ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ ।

ਭਟਕੀ ਹੋਈ ਭੇਡ ਵਾਝੂ ਮੈਂ ਰਾਹ ਭੁੱਲ ਗਿਆ,
ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੀ ਰੁੱਲ ਗਿਆ,
ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਕ੍ਰੋਸ ਉੱਤੇ, ਚੁੱਕੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਾਪ,
ਕਿਵੇਂ ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ !

ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਉੱਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਾਈ ਮੋਹਰ,
ਜੀ ਉੱਠ ਕੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜ ।
“ਮੈਂ ਜੁੱਗੋ ਜੁੱਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ,” ਹੁਣ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ।
ਆਤਮਾ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਗਏ ਹਨ !

